

community

The New Apostolic Church around the world

03/2023/LV

Kalpot ar Kristu – pamācība

Ievadraksts

Kā sliktā, tā labā

Dievkalpojums

Kalpot ar Kristu – pamācība

Baznīcas mācība

Sieviešu ordinācija:

Jēzus Kristus un baznīca

New Apostolic Church
International

■ Ievadraksts

- 3 Kā sliktā, tā labā

■ Dievkalpojums

- 4 Kalpot ar Kristu –
pamācība

■ Reģionālā daļa

- 10 Apustuļa Otena
dievkalpojumi Latvijas
draudzēs

■ Bērnu stūrītis

- 12 Jēzus un samāriete
14 Rozelas apmeklējums
Setubalā (Portugāle)

■ Doktrīna

- 16 Sieviešu ordinācija:
Jēzus Kristus un baznīca

Kā sliktā, tā labā

Mīlie brāļi un māsas,

Dievs nevienu nav aizmirsis. Viņš zina jūsu domas, Viņš zina jūsu problēmu, Viņš dalās jūsu sāpēs. Uzticieties Viņam! Viņš palīdzēs.

Es vēlētos adresēt šo Svētā Gara vēsti jo īpaši tiem, kuri piedzīvo grūtības un ciešanas. Daudziem brāļiem un māsām ir jāsadzīvo ar slimībām, citi sēro, vēl citiem ir jācīnās ar problēmām darbā, ģimenē, partnerattiecībās. Citiem ir finansiālas problēmas.

Es vēlētos arī adresēt šo vēstījumu tiem, kuri piedzīvo ko tieši pretēju. Tiem, kas piedzīvo daudz skaistu lietu. Tiem, kas ir vienkārši laimīgi, vienkārši jautri. Varbūt viņiem ir nedaudz kauns, ka viņiem nav problēmu. Viņi piedzīvo svētību, Dieva klātbūtni. Jums nav par ko kaunēties.

Attēls: Starptautiskā Jaunapostuliskā baznīca

Jēzus dalās priekā. Pateicieties Viņam atbilstošā veidā un izbaudiet svētību, ko Dievs jums ir dāvējis.

Sirsnīgi sveicinot, jūsu

Žans Luka Šneiders

Kalpot ar Kristu – pamācība

Aptuveni 800 dalībnieku gaidīja pirmapustuļa vizīti Nairobi (Kenija)

Attēls: Michael Owino, Timpany

Jozuas 24,15b

*Bet es un mans nams,
mēs kalposim tam Kungam.*

Mani mīlie brāļi un māsas, vakar mums bija brīnišķīgs laiks šeit, jauniešu lokā, un man bija brīnišķīgi būt kopā ar visiem apustuļiem no Kenijas, Ugandas, Tanzānijas un Dienvidsudānas. Un kā es vēlos, lai tie, kas ir saistīti ar mums, varētu sajust un piedzīvot to pašu prieku, ko mēs esam izjutuši un piedzīvojuši kopā! Vakar es biju ļoti priecīgs, kad man bija iespēja apmeklēt dažādus atsevišķu apustuļu apgabalu standus. Tur esošie jaunieši man paskaidroja, kā viņi kalpo tam Kungam baznīcā un ārpus tās.

Jūs man parādījāt, ko jūs darāt baznīcā un ko jūs darāt, kad neesat baznīcā. Es to ļoti novērtēju, jo tas parāda kaut ko ļoti svarīgu: mums kā Dieva bērniem nav divu dzīvju – viena,

kad esam baznīcā, un privāta, kad neesam. Mēs vēlamies būt patiesi Kristus mācekļi, un mēs dzīvojam saskaņā ar Kristus mācību, kad esam baznīcā un kad esam ārpus tās. Mēs vēlamies uzvesties kā Kristus mācekļi ne tikai baznīcā, bet arī savā privātajā dzīvē. Mājās kā vīram un sievai tas ir kaut kas ļoti svarīgs. Kā vīri un sievas būsīm patiesi Kristus mācekļi. Mēs vēlamies būt patiesi Kristus mācekļi savās ģimenēs, savā studentu dzīvē, savā profesionālajā dzīvē un savā dzīvē sabiedrībā. Nav iemesla nepaklausīt baušļiem nevienā mūsu dzīves jomā. Vienmēr būsīm patiesi Kristus mācekļi un kalpi. Šodienas Bībeles teksts ir par Jozua. Jūs zināt stāstu.

Viņš bija patiess Dieva kalps. Viņš šķērsoja tuksnesi ar Mozu; un tāpat kā Mozus Jozua ticēja dievišķajam apsolījumam atbrīvojot savus ļaudis no Ēģiptes un vest tos uz apsolīto zemi. Tas bija sarežģīts stāsts, bet Mozus un Jozua ticēja Dieva apsolījumam un paļāvās uz Dievu.

Kad Mozus sūtīja Jozuu uz Kānaānu kā izlūku, viņš atgriezās un teica: "Nebīstieties no šīs tautas. Dievs ir apsolījis, ka Viņš ir ar mums, un Viņš būs ar mums." (sal. ar Deuteronomy 14: 6-9) Diemžēl pārējiem izlūkiem nebija tādas pašas uzticības Dievam; tomēr Jozua nepārstāja kalpot Tam Kungam.

Sekojis Mozum, viņš veda ļaudis uz apsolīto zemi un uzvarēja visus ienaidniekus. Savas dzīves beigās viņš aicināja cilvēkus kopā, lai atgādinātu viņiem, ka Dievs ir turējis savu solījumu. Viņš mudināja ļaudis būt par to pateicīgiem, sacīdams: "Tagad jūs varat darīt, ko gribat, bet es un mans nams, mēs kalposim tam Kungam." (sal. ar Joz. 24:14, 15)

Jozua kalpoja Dievam, jo ticēja Viņa vārdam un paļāvās uz Viņu. Ne visi Dieva apsolījumi vēl bija piepildīti, bet viņš paļāvās uz Dieva vārdu; un vēlāk, kad viņš redzēja, ka Dievs ir izpildījis savu solījumu, viņš pateicībā kalpoja tam Kungam.

Mīlie brāļi un māsas, tas attiecas arī uz mums. Dievs mums ir apsolījis kaut ko brīnišķīgu. Viņš vēlas mūs vadīt Savā valstībā, kur mēs varam kalpot un valdīt kopā ar Kristu. Jaunajā radībā mēs kalposim tam Kungam. Mēs Viņu slavēsīm un pielūgsim. Un es to saku atkal un atkal: pat pēc tūkstošiem gadu mums joprojām būs pietiekami

daudz iemeslu, lai slavētu To Kungu un izteiktu Viņam savu pateicību. Tas, ko Viņš mums dos, ir tik liels, ka mēs nekad nepārstāsim Viņu slavēt un pateikties Viņam. Tā mēs kalposim tam Kungam arī mūžībā. Mēs pielūgsim un slavēsīm Viņa vārdu un valdīsim kopā ar Viņu. Mēs ne pār vienu nevaldīsim, bet dalīsimies Viņa godībā, Viņa uzvarā pār grēku un Viņa valdīšanā pār ļaunumu. Tas ir solījums, kas mums ir; un, tā kā mēs ticam Viņa apsolījumam un paļaujamies uz Viņu, kalposim tam Kungam tagad. Mēs vēlamies mācīties, ko mēs darīsim mūžībā. Un jau daļa no tā, ko Dievs mums ir apsolījis, ir piepildījies. Mums jau ir iemesls būt pateicīgiem Dievam. Mēs pateicāmies Dievam par Jēzus Kristus upuri. Mēs pateicāmies Dievam par mūsu izredzēšanu. Mēs pateicāmies Dievam, ka esam kļuvuši par Dieva bērniem un esam spējuši saņemt sakramentus. Dažreiz tiek teikts, ka kristīgās ticības pamatā ir "jau" un "vēl

ne". Kad Jēzus nāca uz zemes, Viņš sludināja Dieva valstības nākšanu, bet Viņš arī teica, ka tā jau ir cilvēces vidū (sal. ar Lk 17:21). Jēzus pārvarēja grēku un ļaunumu. Tas jau ir noticis, un tas ir galīgi. Bet ne visas šīs uzvaras sekas vēl ir redzamas, jo ļaunums uz zemes joprojām ir spēcīgs. Mēs jau esam Dieva bērni, bet tas, kas mēs būsīm,

vēl nav atklāts (sal. ar 1.Īņ.3:2). Tāpēc mēs kalpojam tam Kungam, jo uzticāmies Dievam. Liela daļa no tā, ko Viņš mums ir apsolījis, vēl nav redzama, taču mēs Viņam uzticāmies. Bet mēs Viņam kalpojam arī aiz pateicības par to daļu, kas jau ir redzama.

Jūs zināt, kā mēs kalpojam tam Kungam: mēs pulcējamies dievkalpojumā, lai pielūgtu Dievu un slavētu Viņa vārdu. Mēs arī kalpojam tam Kungam, atzīstot Viņu par mūsu Kungu un Skolotāju. Tas mums ir svarīgi. Ja jūs vēlaties kalpot tam Kungam, jums ir jāpieņem, ka Viņš ir Kungs un jūs esat kalps; Viņš pieņem savu likumu un baušļus; jums ir jāpieņem, ka tā Kunga griba ir augstāka par cilvēka paša gribu. Padomājiet par Mariju, Jēzus māti: kad viņai teica, ka viņa dzemdēs Dieva Dēlu, viņa beigās teica eņģelim: "Lūk, es esmu tā Kunga kalpone; lai tas tiek darīts ar mani, kā tu esi teicis." (Lk 1:38)

Mēs arī kalpojam Viņam, darot savu daļu Viņa glābšanas darbā. Mēs palīdzam savam tuvākajam atrast un iet glābšanas ceļu. Mēs vēlamies, lai viņš caur mums atklātu mīlestību, kas Dievam ir pret viņu. Tā mēs kalpojam tam Kungam: mēs pielūdzam Viņu, mēs paklausām Viņam un dodam ieguldījumu Viņa pestīšanas darbā.

Aiz mīlestības ir jākalpo Dievam.

Mūsu gada devīze ir "Kalpot un valdīt ar Kristu". Mani dārgie jaunieši, mani dārgie brāļi un māsas, tas ir ļoti svarīgi: mēs vēlamies kalpot tam Kungam, bet mēs vēlamies kalpot Viņam ar Kristu. Mēs nevēlamies kalpot Dievam tā, kā to darīja Vecās Derības ļaudis. Mēs esam kristieši. Mēs sekojam Kristum, tāpēc vēlamies kalpot kopā ar Kristu. Kristus skaidri pateica, ka cilvēks nekalpo tam Kungam, ievērojot tikai noteiktu skaitu noteikumu. Tajā laikā jūdiem bija garš saraksts ar lietām, kas jāpatur prātā, uzskatot, ka viņi automātiski saņems Dieva svētību, ja tikai to ievēros. Nē! Jēzus teica, ka vissvarīgākais bauslis ir mīlestības bauslis. "Mili Dievu un mili savu tuvāko!" (sal. ar Mk)

Tāpēc cilvēkam ir jākalpo Dievam aiz mīlestības. Tā bija problēma Vecajā Derībā. Viņi kalpoja tam Kungam un paklausīja Viņa baušļiem, taču viņi to darīja, lai tiktu svētīti. Ja tam nebija vēlāmā efekta, viņi domāja, ka labāk būtu kalpot citam dievam, kādam elkam. Tādā veidā viņi centās iegūt to, ko vēlējas. Viņi kalpoja tam Kungam savās interesēs. Viņi gribēja algu par savu dienestu. Jēzus mudināja cilvēkus kalpot Dievam aiz mīlestības.

Kad Sātans nāca Viņu kārdināt, Viņš teica: "Tev būs pielūgt to Kungu, savu Dievu, un kalpot Viņam vienam." (Mateja 4:7) Kalposim kopā ar Kristu! Mēs kalpojam Dievam aiz mīlestības, un tikai šī iemesla dēļ mēs kalpojam Viņam. Mums nav vajadzīgs cits dievs, cits elks. Mēs kalpojam Tam Kungam, jo uzticamies Viņam.

Aiz mīlestības pret Dievu mēs kalpojam Viņam - Viņa godībai, nevis savai godībai. Jēzus reiz izteicās ļoti skaidri, kad runāja par cilvēkiem, kuri nāca uz templi un nesa lielus upurus. Tad viņi skrēja apkārt pilsētai un lielījās tā, lai visi zinātu par viņu upuri. Viņi nekalpoja Dievam, bet meklēja savu godību. Tie, kas nekalpo kopā ar Kristu, kalpo savai godībai: "Redziet, cik es esmu labs, redziet, ko es esmu darījis baznīcas un tā Kunga labā." Jēzus teica: "Neļaujiet savai kreisajai rokai zināt, ko dara jūsu labā roka, lai jūsu dāvanas varētu tikt paslēptas." (Mt 6:3-4) Laiku pa laikam es gribētu mums atgādināt šo Jēzus padomu: kalposim Dievam ar Kristu nevis savas godības, bet Dieva godības dēļ! Padomājiet par bagātā jauneklā stāstu: viņš kalpoja tam Kungam, turēja baušļus un bija ļoti bagāts. Kad viņš jautāja,

kas viņam būtu jādara, lai iegūtu mūžīgo dzīvi, Jēzus viņam teica: "Ej, pārdod to, kas tev ir [...] un seko man!" (Mateja evaņģēlijs 19:21) Bet nabaga jauneklis to nevarēja izdarīt. Viņš bija gatavs kalpot Dievam, bet ne kalpot Viņam kopā ar Kristu. Tiem, kas kalpo Dievam aiz mīlestības pret Kristu, sadraudzība ar Kristu ir svarīgāka par zemes bagātībām vai panākumiem. Kalpošana kopā ar Kristu nozīmē, ka sadraudzība ar Kristu man ir vissvarīgākā lieta. Pēteris kalpoja Kristum, bet dažreiz viņš nekalpoja kopā ar Viņu. Kad Jēzus viņam paziņoja par savām ciešanām un nāvi, Pēteris negribēja tam ticēt. Dieva Dēlam, kurš kalpoja Dievam, bija jāmirst? Tā nevarētu būt! Jēzus viņam teica: "Ej prom no manis, sātan!" (Mateja evaņģēlijs 16:23) Šī doma, ka jūs tiksiet pasargāti no ciešanām un pārbaudījumiem, ja kalposiet tam Kungam, nav laba. Jēzus teica, ka tie, kas Viņam seko, cietīs tāpat kā Viņš. Kalpošana kopā ar Kristu nozīmē, ka es esmu gatavs kalpot Dievam, pat ja tas nozīmē ilgstošas ciešanas un bēdas.

Es gribētu pieminēt arī vēl vienu Dieva kalpu: Jāni Kristītāju, kurš bija liels pravietis un kalpoja tam Kungam. Viņš izpildīja savu uzdevumu un paziņoja par Mesijas atnākšanu, taču viņš nebija gatavs kalpot kopā ar Kristu. Viņš vēlējās, lai Dievs sodītu grēciniekus un ieviestu kārtību uz zemes. Taču tas nebija Jēzus Kristus uzdevums. Viņš nebija nācis valdīt pār pasauli; viņš nebija atnācis, lai atrisinātu cilvēku zemes problēmas; viņš nebija nācis sodīt grēciniekus. Viņa misija bija glābt grēciniekus.

Daudzi cilvēki izliekas par Dieva kalpiem un ir pārliecināti, ka viņu misija ir uzturēt kārtību un sodīt grēciniekus. Bet Jēzus teica: "Mana valstība nav no šīs pasaules" (Jņ 18:36).

Tiem, kas vēlas kalpot Dievam, vajadzētu milēt grēciniekus, nevis viņus sodīt. Kad farizeji gribēja nogalināt sievieti, kura bija pārkāpusi laulību, arī viņi domāja, ka kalpo Dievam. Bet Jēzus viņiem skaidri pateica, ka viņu uzdevums nekādā ziņā nav sodīt (sal. ar Jņ 8:2-11). Kalposim Dievam ar Kristu!

Citā reizē Jēzus teica, ka tas ir skaisti, kad cilvēki upurējas Dievam. Bet, ja viņiem vienlaikus bija problēmas ar tuvāko, viņi to varēja atstāt mierā. Jo tad tas neko nenozīmē. Viņš teica: "Ej pirmais un esi samierināts ar savu brāli, un tad nāc un dāvā savu dāvanu." (Mateja 5:24) Viņš domāja, ka tu nevari kalpot Dievam, ja ienīsti savu tuvāko. Kalposim tam Kungam ar Kristu!

Pēdējais punkts: mācekļi reiz strīdējās par to, kurš no viņiem bija vislielākais. Ideja bija būt nedaudz labākam par otru. Jēzus teica: "Ja kāds grib būt pirmais, lai viņš ir pēdējais un visu kalps." Kalpot tam Kungam nozīmē kalpot arī savam tuvākajam. Kalpot kopā ar Kristu nenozīmē dominēt un izmantot varu pār citiem. Kristus baznīcā tam nav vietas. Jēzus teica: "Pat Cilvēka Dēls nenāca, lai Viņam kalpotu, bet lai Viņš kalpotu." (Mk 10,45)

Redziet, ir daudz aspektu, kā mēs vēlamies kalpot Dievam, bet mums ir jākalpo Viņam saskaņā ar Viņa mācību.

Jozua šeit saka, ka viņš un viņa nams vēlējās kalpot Tam Kungam. Tātad ne tikai viņš pats, bet arī visi tie, kas viņam tika uzticēti. Protams, mēs domājam par amatnesējiem un draudzes locekļiem, kas viņiem uzticēti. Mēs domājam par vecākiem ar saviem bērniem. Es domāju, ka viņi visi vēlas

kalpot tam Kungam kopā ar visiem tiem, kas viņiem uzticēti, taču mēs nevaram nevienam piespiest kalpot tam Kungam. Mums nav tiesību to darīt, un tā nav Dieva griba.

Dievs vēlas, lai ikviens varētu brīvi izvēlēties un pats izlemēt, vai viņš vēlas kalpot Viņam vai ne. Tāpēc mēs nedrīkstam piespiest to darīt arī citus. Daudzi vecāki ir atklājuši, ka jūs nevarat piespiest savu bērnu to darīt. Vienīgais, ko mēs varam darīt, ir pamodināt viņos nepieciešamību sekot mūsu piemēram.

Tas attiecas arī uz jums, mīlie jaunie brāļi un māsas. Nākotnē jūs būsiet vecāki, taču šodien jūs varat iedvesmot citus kalpot tam Kungam. Nemēģiniet viņus pārliecināt; nemēģiniet viņus apdraudēt; nesoliet viņiem kaut ko tādu, par ko neesat pārliecināti, ka tas notiks; vienkārši centieties viņos pamodināt nepieciešamību sekot savam piemēram un kalpot tam Kungam tā, kā jūs to darāt.

Kā to izdarīt? Iepriekšējā pantā teikts: "Bīstieties no tā Kunga un kalpojiet Viņam patiesībā un mīlestībā." (Joza 24:14) Tādā veidā mēs varam mudināt savus tuvākos un tos, kas mums uzticēti, arī kalpot tam Kungam, pašiem uzticīgi un taisnīgi kalpojot.

Es teicu, ka mēs kalpojam tam Kungam aiz pateicības; bet pierādīsim, ka mūsu pateicība ir patiesa. Atcerēsimies Izraēla tautu: katru reizi, kad Dievs viņus izglāba, viņi slavēja Viņu, bija pateicīgi – un pēc dažām dienām viņi visu bija aizmirsuši, kļuva neapmierināti un dusmīgi uz Dievu. Mūsu pateicība ir patiesa, ja tā nāk no pazemības. Mūsu pateicība ir patiesa, kad mēs esam pilnīgi pārliecināti, ka esam par visu parādā Dievam; ka viss, kas mums ir, nāk no Dieva žēlastības, nevis no mūsu nopelniem, mūsu talanta, spēka vai kā cita. Pazemīgais cilvēks zina: "Es neko neesmu pelnījis. Tas viss ir dāvana, tas viss ir ar Dieva žēlastību." Tas, kuram ir šāda attieksme, pauž patiesu pateicību – un jūs to varat redzēt un uztvert. Lai mūsu pateicība ir patiesa un nāk no pazemības; tad tā būs arī neatlaidīga un motivēs mūs kalpot tam Kungam.

Neatlaidīgi pašausimies uz Dievu! Pat ja mums ir ilgi jāgaida, lai redzētu savas kalpošanas rezultātus, pat ja svētība vēl nav redzama, mēs esam pārliecināti, uzticamies

Apriņķa apustulis Edy Isnugroho

Apriņķa apustulis Kububa Soko

Dievam un nepadodamies. Jo mēs esam pārliecināti, ka Dievs turēs savu solījumu. Nav iemesla pārtraukt kalpot Viņam.

Mums uz šīs zemes ir daudz brāļu un māsū, kas kalpo Dievam šādā veidā. Šķiet, ka viņu kalpošanai nav nekādas ietekmes. Nav redzamu rezultātu. Bet viņi ļauj uz Dievu un turpina kalpot Viņam, jo viņu uzticība ir patiesa – un šī neatlaidība atstāj lielu iespaidu uz apkārtnējiem cilvēkiem, es jums to varu pateikt.

Būsim patiesi arī savā mīlestībā pret Dievu. Mēs kalpojam tam Kungam aiz pateicības, palāvības un mīlestības. Būsim patiesi savā mīlestībā pret Jēzu Kristu. Stāsts par bagāto jaunekli parāda, ka mūsu attiecības ar Jēzu ir vissvarīgākās lietas.

Es zinu, ka esmu to teicis daudzas reizes iepriekš, bet es to atkārtēju diezgan apzināti: patiesu mīlestību pret Kristu neietekmē tas, kas notiek uz zemes. Nekas, kas notiek uz zemes, nevar iznīcināt patiesu mīlestību pret Kristu. Patiesu mīlestību pret Kristu neietekmē citu cilvēku uzvedība, pat ne vairākuma viedoklis. Cilvēki var teikt, ko viņi vēlas, viņi var rakstīt un publicēt internetā to, ko viņi vēlas: tas neietekmē mūsu mīlestību, mūsu attiecības ar Jēzu!

Arī mana situācija — vai es esmu bagāts vai nabags, slims vai vesels — neietekmē manu mīlestību pret Kristu. Es mīlu Kristu tāpēc, ka Viņš mani mīl, un tāpēc es Viņam kalpoju. Tādā pašā veidā mūsu mīlestībai pret savu tuvāko vajadzētu būt patiesai. Jēzus mīlestība ir tik liela, ka Viņš vēlas dalīties ar mums sava upura un paklausības nopelnā. Viņš nav izdarījis nevienam grēku. Viņa mīlestība ir pilnīga, un tāpēc

Tika ordinēti seši apustuļi: bīskaps Julius Mathayo Msambula, evaņģēlists Charles Godwin Anangisye, bīskaps Obed Chisenga, bīskaps Michael Macha, bīskaps Maeke Njunju un apriņķa vecākais Ring Munkombwe Ndambo.

Viņš bija pirmais cilvēks, kas iegāja Dieva godībā – un Viņš nelūd mūs darīt to pašu, ko Viņš ir darījis; jo Viņš zina, ka mēs to nespējam. Tāpēc Viņš vēlas dalīties ar mums savos nopelnos.

Tāpēc tie, kas patiesi mīl savu tuvāko, vēlas, lai viņš saņemtu to pašu, ko pats; viņš nevēlas būt nedaudz labāks par otru vai iegūt nedaudz vairāk par otru. Cilvēkam nevar būt kas vairāk par pilnīgu sadraudzību ar Dievu. Jūs nevarat iegūt vairāk, un jūs nevarat kļūt vairāk par to, ka esat līdzīgs Jēzum Kristum. Tomēr dažreiz šķiet, ka tas tiek apšaubīts. Jūs vēlētos, lai būtu nedaudz vairāk. Jūs vēlaties īpašu atlīdzību. Es būtu ļoti apmierināts, ja es varētu kļūt līdzīgs Kristum un ieiet Viņa godībā. Patiesai žēlsirdībai nav nepieciešams, lai būtu vairāk par savu tuvāko. Viņš vēlas, lai jūsu tuvākais saņemtu to pašu, ko jūs pats esat saņēmis. Viens pēdējais punkts: sirsnību var izmērīt pēc upuriem, kurus mēs esam gatavi nest; lietās, no kurām mēs esam gatavi atteikties, lai iegūtu pilnīgu sadraudzību ar Dievu: es atsakos no šī viedokļa, jo tas nav savienojams ar Jēzus Kristus mācību. Es piedodu savam tuvākajam, jo, lai būtu vienots ar Jēzu, man viņam ir jāpiedod. Mūsu sirsnība ir mērāma arī ar upuriem, ko mēs nesam, lai būtu vienoti ar Kristu.

Kad cilvēki redz, ka viņu brāļi un māsas, viņu vecāki vai viņu draugi sirsnīgi un patiesi kalpo Dievam, kad viņi redzēs, ka mēs patiešām esam gatavi kalpot Dievam kopā ar Kristu, kalpot Dievam tā, kā to darīja Kristus, tad daudzi no viņiem atbildēs, kā toreiz reaģēja Izraēla tauta: "Tāpēc mēs arī kalposim Tam Kungam; jo Viņš ir mūsu Dievs." (Joz.24:18) Tas ir mans novēlējums jums, mīļie jaunieši, un mums visiem.

GALVENĀS DOMAS

Mēs kalpojam Dievam, jo ticam Viņa apsolījumam un esam Viņam pateicīgi par Viņa svētībām. Mēs kalpojam Viņam, sekojot Jēzus Kristus piemēram. Pateicoties mūsu pūliņu patiesumam, mēs varam iedrošināt apkārtējos kalpot Dievam.

Apustuļa Otena dievkalpojumi Latvijas draudzēs

Attēls: Latvijas Jaunapustuliskā baznīca

Apustulis Otens pie altāra, tulko aprīnķa evaņģēlists Antons Konošonoks

25.martā, setdienā, Rīgas dievnāmā notika apustuļa Otena dievkalpojums, kurā viņš kalpoja Rīgas un Siguldas draudžu brāļiem un māsām ar vārdu no Jāņa evaņģēlija 16,28: „Es esmu izgājis no Tēva un nācis pasaulē; tagad es atkal atstāju pasauli un aizeju pie Tēva.” Šajā dievkalpojumā apustulis runāja par Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēlu, kas nāca šai pasaulē pie cilvēkiem, lai pasludinātu un izpildītu sava Tēva gribu, lai parādītu cilvēkiem, kāds ir Dievs savā lielajā mīlestībā pret visiem cilvēkiem.

26.martā apustulis Otens kopā ar aprīnķa vecāko no Lietuvas Andreju Andrejanovu un aprīnķa evaņģēlistu Antonu Konošonoku devās kalpot Jaunpils, Saldus un Jelgavas draudžu brāļiem un māsām.

Jaunpils draudzē apustulis kalpoja ar vārdu no Efeziešiem 3, 18: „Ka līdz ar visiem svētajiem jūs spētu aptvert, kāds ir platums, garums, augstums un dziļums.” Iztirzājot šo

vārdu no Bībeles, apustulis atklāja brāļiem un māsām Dieva lielo mīlestību, pacietību, žēlsirdību un pilnību attiecībā pret cilvēkiem visos laikos.

Šajā dievkalpojumā trīs bērni saņēma Svētā Gara sakramentu, kā arī viens no viņiem pirms tam tika kristīts ar ūdeni, saņemot svētās ūdenskristības sakramentu.

Jaunpils draudzes brāļi un māsas pirms dievkalpojuma

Tālāk apustulis ar pavadošajiem amatbrāļiem devās uz Saldus draudzi.

Saldus draudzes brāļiem un māsām apustulis kalpoja ar vārdu no Apustuļu darbiem 3,6: „Bet Pēteris sacīja - sudraba un zelta man nav; bet kas man ir, to es tev dodu: Nacarieša Jēzus Kristus vārdā celies un staigā!”

Ko mums nozīmē šie vārdi? Mēs kā Dieva bērni arī esam bieži saistīti grēka varā, un katrs grēks mūs attālina no Dieva. Grēks sasaista mūs un neļauj piecelties un tuvoties Dievam. Kad mēs ar dziļu nožēlu par izdarīto tuvojamies Dievam, Viņš piedod mums, un mēs atkal varam būt brīvi no grēka varas, nokrīt grēka pinekļi, un mēs atkal varam piecelties un staigāt.

Saldus draudzes brāļi un māsas

Apustulis Otens Jelgavas draudzē pie altāra

Uzruna pirms svētās darbības

Brāļi un māsas pēc dievkalpojuma ar apustuli

Tālāk apustuļa un viņa pavadoņu ceļš turpinājās Jelgavas virzienā

Jelgavas draudzē apustulis kalpoja ar vārdu no 2.Korintiešiem 5,7: „Jo mēs dzīvojam ticībā, ne skatīšanā.” Analizējot šo apustuļa Pāvila vārdu, apustulis Otens uzsvēra, ka mums kā Dieva bērniem svarīgākais sekošanas priekšnoteikums ir ticība Jēzum Kristus. Neviens no mums nav redzējis to Kungu, taču mēs ticam Viņa vārdiem, un tas nāk mums par svētību. Dievkalpojuma laikā trīs bērni saņēma Svētā Gara sakramentu.

JĒZUS UN SAMĀRIETE

JĀŅA 4,1-42

Jēzus kopā ar saviem mācekļiem dodas uz Galileju. Viņu ceļš ved caur Samāriju, un tie nonāk Ziharas pilsētā. Tur Viņš apsēžas pie akas, kuru Jēkabs reiz uzcēla.

Jēzus ir noguris no garā ceļojuma. Mācekļi dodas uz pilsētu, lai nopirktu kaut ko ēdamu. Samāriešu sieviete ierodas, lai atnestu ūdeni no akas. Jēzus viņai saka: "Dod man kaut ko dzert." Sieviete ir pārsteigta, ka Jēzus runā ar viņu. Attiecības starp jūdjiem un samāriešiem tajā laikā nebija labas: viņi nevēlējās, lai viņiem būtu kāds sakars ar samāriešiem.

"Ja jūs zinātu, kas es esmu," saka Jēzus, "jūs man lūgtu

dzīvo ūdeni." Samāriešu sieviete brīnās: "Jums nav smeļamā trauka, lai pasmeltu ūdeni, un aka ir dziļa. Kā tam būtu jānotiek?"

Jēzus atbild sievietei: "Kas dzer no šīs akas, tas atkal būs izslāpis; bet, kas dzer ūdeni, ko Es viņam dodu, tam nekad vairs neslāps." "Es gribētu, lai arī man būtu tāds ūdens," saka sieviete.

Sarunai turpinoties, viņa saprot, ka Jēzus zina visu par viņas

dzīvi. Tad, kad viņa saprot, kas Viņš ir, viņa ieskrien pilsētā un atved pie sevis citus cilvēkus. Jēzus paliek pilsētā divas dienas un sludina Dieva vārdu. Tagad cilvēki sievietei saka: "Līdz šim mēs esam ticējuši tikai tam, ko tu mums esi teicis par Jēzu. Bet tagad mēs paši Viņu esam dzirdējuši un sapratuši, ka Viņš patiesi ir Kristus, pasaules Pestītājs."

CIEMOS PIE ROZELAS SETUBALĀ (PORTUGĀLE)

Sveiki! Mani sauc Rozela, man ir septiņi gadi, un es dzīvoju Portugālē, Setubalas apriņķī. Šeit jūs varat redzēt mani kopā ar manu mazo brāli Evanu, viņam ir četri gadi. Manu vecāku vārdi ir Kristine un Pedro.

Mēs apmeklējam dievkalpojumus Setubalas draudzē. Fotoattēlā jūs varat redzēt manu draudzeni un mani mūsu baznīcas altāra priekšā. Setubala ir ne tikai apriņķis, kurā mēs dzīvojam, nosaukums, bet arī ostas pilsēta pie jūras.

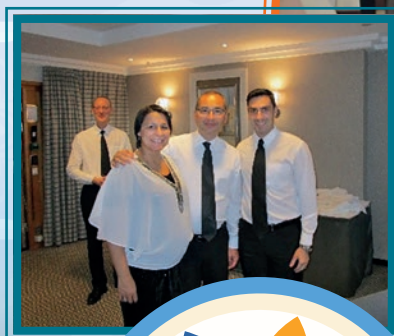
Ja braucam 40 kilometrus uz ziemeļiem, nonākam Lisabonā. Tā ir Portugāles galvaspilsēta. Viens no tās orientieriem ir Ponte 25 de Abril. Tas šķērso Težu upi un, būdams 2278 metrus garš, ir trešais lielākais piekares tilts pasaulē. Tā nosaukums piemin dienu, kad 1974. gadā tika gāzts Portugāles diktators.

Šī fotogrāfija tika uzņemta mana brāļa apzīmogošanas laikā. Jūs redzat manus vecākus, Evanu un mani, un mūsu apustuli Dimitriosu Dinicu.

Lai gan mēs esam portugāļi, mēs ar Evanu esam dzimuši Norvēģijā. Mana ģimene tur nodzīvoja septiņus gadus. Šeit jūs varat redzēt manus vecākus kopā ar pirmapustuli, kad viņš apmeklēja brāļus un māsas Norvēģijā. Kur attēlā esmu es? Mammašs vēderā.

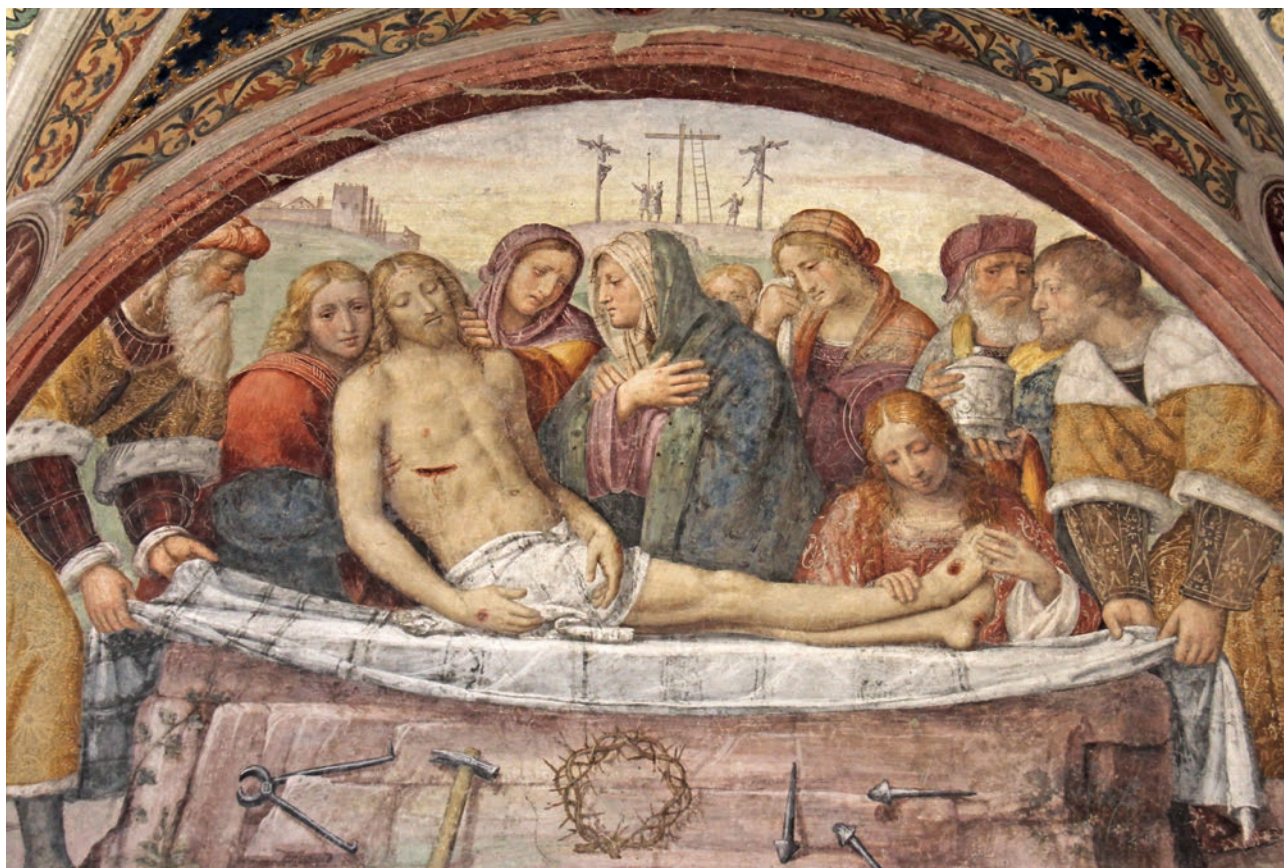
Tajā laikā mēs piederējām Oslo draudzei. Tur arī gāju svētdienas skolā. Lai gan man patīk dzīvot Portugālē, man joprojām pietrūkst draugu no tā laika.

Šeit, Portugālē, mums ir ļoti patīkams klimats ar daudziem siltiem mēnešiem. Un Portugālei ir gara Atlantijas okeāna piekraste, kur ir neskaitāmas pludmales. Mēs bieži dodamies uz pludmali kopā ar visu ģimeni, tad mēs ar Evanu spēlējamies smiltīs. Tā kā dzīvoju fermā, daudz laika pavadu ārā. Man patīk lēkt uz batuta, iet uz peldbaseinu un dejot kopā ar brāli.

Mans mīļākais ēdiens ir Almondegas, kas ir portugāļu kotletes ar spageti.

Attēls: gabrifaldj - stock.adobe.com

Sieviešu ordinācija: Jēzus Kristus un baznīca

Vecās Derības radīšanas stāsti liecina par vīriešu un sieviešu līdztiesību. Tomēr dažās apustuļu vēstulēs ir atšķirības. Ko par to saka Jēzus Kristus? Un kā jaunā apustuliskā baznīca ar to tika galā? Uz šiem jautājumiem atbild doktrinārās vēstules "Sievietes ordinētajā amatā" trešā daļa.

Jaunapustuliskās baznīcas Katehisms māca, ka Jēzus Kristus "tieši deva savai Baznīcai tikai vienu kalpošanu, proti, apustuļa kalpošanu" (JBK 7,4). Tālāk ir piebilsts: "Jēzus Kristus izvēlējās divpadsmit vīrus no savu mācekļu vidus un iecēla tos par apustuļiem (Marka 3:13-19; Lk 6:13-16)" (JBK 7.4.2). Apustulātam ir izšķiroša nozīme kalpošanas formā baznīcā. Tāpēc ir jāuzdod arī jautājums, kādas normatīvas sekas kalpošanai un baznīcai izriet no tā, ka Jēzus aicināja tikai vīriešus būt par apustuļiem.

Divpadsmit apustuļu ievēlēšana

Lai gan Jēzus nepiekrita daudzu laikabiedru iebildumiem pret sievietēm, sievietes sekoja Viņam un atbalstīja mācekļus, Viņš tomēr izvēlējās tikai vīriešus par apustuļiem. Mateja, Marka un Lūkas evaņģēlijos – tas ir, sinoptiskajos evaņģēlijos – tiek ziņots, ka divpadsmit mācekļi tika iecelti par apustuļiem (Mt.ev.10:1-4; Mk 3:13-19; Lk 6:13-16).

Uz jautājumu, kāpēc Jēzus savas zemes dzīves laikā par apustuļiem izvēlējās tikai vīriešus, vispirms var atbildēt ar skaitļa „divpadsmit” tipoloģisko nozīmi. Izraēla priekšteči bija vīrieši, tāpēc paralēles bija jāvelk starp viņiem un jaunās un universālās Dieva tautas "tēviem" – tas ir, divpadsmit apustuļiem – arī šajā ziņā.

Tomēr vīriešu izvēlei ir arī praktiski iemesli, kas saistīti ar tā laika sociālo situāciju. Patiesi, norādījums sludināt evaņģēliju radīja nepieciešamību it kā uzticēt kalpošanu cilvēkiem, it īpaši tāpēc, ka Jēzus skaidri pavēlēja apustuļiem, kad viņi tika sūtīti: "Neejiet pie citticībniekiem un neejiet uz samariešu pilsētu." (Mt 10:5) Tādēļ viņiem bija jāierobežo sava darbība ar jūdu iedzīvotājiem, kā Viņš pats to darīja un kā tas bija ierasts līdz pirmā gadsimta vidum, sludinot vēsti par Dieva valstības tuvumu sinagogās (Mk 1:39; 6:1f; Apustuļu darbi 13:14; 17:17). Tomēr sinagogas dievkalpojumā varēja piedalīties tikai vīrieši, tikai viņiem bija tiesības lasīt no Svētajiem Rakstiem un tos izskaidrot. Sievietes to visu nevarēja izdarīt ebreju draudžu kontekstā.

Jautājums par īpašībām

Ja kāds atsakās no klasifikācijas par to, ka Jēzus ir izvēlējies vīriešus par apustuļiem mūsdienu un kultūras vēstures vai pat pestīšanas vēstures ziņā, tad tikpat pamatoti varētu pieprasīt, lai apustulātā būtu ne vien tikai vīrieši, bet arī tikai jūdi; tad vajadzētu būt tikai divpadsmit vīriem un ne vairāk.

Arī apustuļu iecelšana kopš deviņpadsmitā gadsimta būtu apšaubāma, jo Jēzus pieprasīja no tiem, kas toreiz tika izvēlēti par apustuļiem, "lai tie būtu ar Viņu" (Mk 3:14), t.i., lai tie pavadītu Viņu ceļojumā pa Palestīnu.

Ja šī prasība būtu arī patiesā apustulāta pazīme, tad Pāvils vairs nevarētu būt patiesi apustulis. Jēzus pats nesniedza nekādu pamatojumu savai izvēlei. Šajā ziņā baznīca no tā nevar izdarīt nekādus normatīvus secinājumus.

Secinājums: aprīņa apustuļu sanāksmē 2021. gada maijā nolēma: "Saskaņā ar Jaunās Derības liecību Jēzus aicināja tikai vīriešus būt par apustuļiem. Viņš uzticēja viņiem baznīcas vadību. Jautājumā par to, vai kalpošana Viņa baznīcā var tikt uzticēta arī sievietēm, mēs nezinām nevienu Jēzus apgalvojumu. No Jēzus vārdiem un darbiem nav skaidrs, vai sieviešu ordinācija ir iespējama vai ne. Lēmums ir jāpieņem apustulātam, kas ir atbildīgs par baznīcas kārtību, Svētā Gara vadībā."

Apustulisko diakoniju vēsture

Katoliski apustuliskajās draudzēs un arī jaunapustuliskajās draudzēs bija sievietes, kas kalpoja par diakonēm. Katoliski apustuliskajā draudzē diakones svētīja draudzes priekšstāvis par viņu kalpošanu. Apustulis viņas nebija ordinējis.

Jādomā, ka diakones netika ordinētas arī jaunapustuliskajās draudzēs, bet saņēma īpašu svētību. Kam tas tika darīts, nav skaidrs. Līdz 50. gadiem šīs diakones strādāja draudzēs, iespējams, galvenokārt, lai izpildītu pastorālos un labdarības uzdevumus. 1952. gada jautājumu un atbilžu izdevumā diakones vairs netiek pieminētas.

Bez doktrināra pamatojuma

Pēc tam jautājums par sieviešu ordināciju amatā tika risināts ļoti piesardzīgi. "Pirmapustuļa vēstījumā" par "kalpošanas izpratni", kas publicēts 1999. gadā, t.i., pirmapustuļa Fēra pilnvaru laikā, noslēguma teikumā ir kodolīga piezīme: "Jaunapustuliskajā baznīcā sievietes neieņem nekādus garīgus amatus. Tajā baznīcā vadās pēc Jēzus piemēra un zina, ka ir saskaņā ar Svēto Rakstu izteikumiem."

Turpmākajos gados pirmapustuļi Fērs un Lēbers tikai norādīja, ka sieviešu ordinācija joprojām ir atklāts

jautājums. Nebija oficiāla un teoloģiski pamatota apustulāta viedokļa par sieviešu un kalpošanas problēmu.

Loma tagadnē un nākotnē

Pašlaik sievietes sabiedrībā darbojas dažādos veidos. Viņas vada svētdienas skolu, pasniedz reliģiskas vai konfirmācijas nodarbības un aktīvi iesaistās jaunatnes darbā. Dažās no šīm aktivitātēm tiek sludināts evaņģēlijs. Sievietes dzied kopā ar ordinētiem un neordinētiem vīriem koros un tādējādi izsaka uzslavas, pielūgsmes un lūgumus dzejā un Bībeles tekstos. Šajā ziņā šeit ir vērojama attīstība, kas noteikti liek domāt par sieviešu ordināciju.

Jautājums par amata pilnvaru nodošanu sievietēm rodas arī, ņemot vērā doktrīnu, ka vīrieši un sievietes ir vienādi aicināti kā pirmdzimtie uz ķēnišķīgo priesterību un ka viņi visi saņem jaunu ķermenī, kas līdzinātos augšāmceltā Kunga ķermenim. "Ķēnišķīgā priesterība" valdīs miera valstībā ar Kristu un sludinās evaņģēliju. Šis eshatoloģiskais aicinājums, kas attiecas uz nākotni, liek domāt par to, ka vīrs un sieva jau var kalpot sava tuvākā glābšanai ar oficiālu pilnvaru.

Secinājums: līdz divdesmitā gadsimta pirmajai pusei sievietēm tika uzticēts diakona amats. Vēlākos laikos tas nenotika bez pamatojuma. Pašlaik sievietes ir aktīvas kā skolotājas un jauniešu līderes sabiedrībā. Jautājums par amata pilnvaru nodošanu sievietēm rodas arī, ņemot vērā pārliecību, ka vīrieši un sievietes ir vienlīdz aicināti uz pirmdzimtību un tādējādi uz ķēnišķīgo priesterību.

Teoloģiskais novērtējums

Ja paskatās uz Jaunās Derības liecībām no amata autoritātes un amata uzdevumiem, var redzēt, ka tās nerisina tēmu par amata pilnvarām un sniedz maz argumentu par to, kāpēc sievietes nevar iegūt šo autoritāti.

Daži negatīvie apgalvojumi, kas galvenokārt atrodami pastorālajās vēstulēs, attiecas uz dažādām aktivitātēm draudzē un tādējādi pieder pie konteksta, ko jaunapustuliskajā izpratnē par kalpošanu sauc par amata pilnvaru. Pastorālajās vēstulēs sievietēm ir aizliegts strādāt draudzē, nenorādot imeslus, kāpēc viņām nevar uzticēt

amatu. Tādējādi autoritātes problēma netiek risināta ne tieši, ne netieši Jaunās Derības kontekstā.

Tas noteikti ir saistīts arī ar to, ka Jaunā Derība parasti nesniedz nekādus detalizētus apgalvojumus par mācību. Labākajā gadījumā ir mājienu par Trīsvienību, sakramentu izpratni, baznīcu un amatu. Mācības pozīciju attīstība par šīm tēmām faktiski sākas tikai otrajā gadsimtā, t.i., periodā pēc Jaunās Derības.

Kristū nav atšķirības

Teoloģisku pamatojumu sieviešu ordinācijai kalpošanā var izdarīt tikai antropoloģiski (t.i., no cilvēka būtības) un soterioloģiski (no viņa vajadzības pēc pestīšanas). Cilvēka tēls pēc Dieva tēla ir – tam vajadzēja kļūt skaidram – galvenā atslēga jautājumam par sieviešu ordinācijas attaisnošanu. Tapšana pēc Dieva tēla rada cilvēka fundamentālās attiecības ar Dievu un Dieva attiecības ar cilvēku. Vīrietis un sieviete ir vienāds Dieva tēls, tāpēc tie ir tieši saistīti ar pašu Dievu.

Antropoloģiski tas nozīmē, ka vīrietim un sievietei – abiem ir vienāda cieņa, un viņi ir saņēmuši vienu un to pašu misiju no Dieva. "Dievs dod dzīvības spēku savai cēlākajai radībai un arī piešķir viņam daļu dievišķo īpašību, piemēram, mīlestības, personības, brīvības, saprāta, nemirstības." (JBK 3.3.2) Lai gan vīrietis un sieviete sākotnēji ir pilnīgas Dieva radības, krišana grēkā viņus ir sabojājusi vienādi, tā ka viņi ir nomocīti ar sākotnējo grēku un tieksmi grēkot. Vīrietis un sieviete ir grēcinieki, un viņiem ir vienlīdz nepieciešama Dieva žēlsirdīgā aprūpe un pestīšana. Tāpēc sievietes un vīrieši ir vienlīdz soterioloģiski trūcīgi. Dieva uzticība kritušajam cilvēkam attiecas uz abiem: Jēzus Kristus nomira gan par vīriešiem, gan sievietēm, un pestīšana, ko Viņš ieguva, attiecas uz visiem. Ja cilvēki var saņemt pestīšanu neatkarīgi no dzimuma, tad viņi var tikt iesaistīti arī pestīšanas starpniecībā – ciktāl tas notiek caur vārdu un Sakramentu – neatkarīgi no viņu dzimuma.

Kristū, saskaņā ar Pāvila teikto, nevajadzētu būt atšķirībai starp jūdiem un cilticībniekiem, nedz starp vergiem un brīvajiem, nedz starp vīrieti

un sievieti (Gal.3:28). Visu ticīgo Kristus princips, ko šeit pieminēja apustulis, ir skaidri jānorāda kā baznīcas un pestīšanas starpniecības princips un pamats. Jāpatur prātā arī tas, ka augšāmcēlies Jēzus nav ne vīrietis, ne sieviete, jo, pēc Jēzus vārdiem, augšāmcēlušajiem trūkst dzimuma īpašību (Mk 12:25).

Secinājums: Jaunās Derības liecības, kas iebilst pret sieviešu piedalīšanos dievkalpojumos un draudzes dzīvē, nesniedz tam derīgu teoloģisku pamatojumu. Lielākajai daļai šo tekstu ir neapšaubāmi pragmatisks raksturs, un tiem ir noteikts laika ierobežojums. Kļūst skaidrs, ka teoloģisks pamatojums sieviešu ordinācijai kalpošanā var būt tikai antropoloģisks (t.i., no cilvēka būtības) un soterioloģisks (no viņa vajadzības pēc pestīšanas).

Vienlīdzība un vienāda cieņa Dieva Radītāja priekšā, bez Jēzus Kristus izteikumiem un pretrunām apustuļu vēstulēs - tas ir Bībeles pārskatīšanas rezultāts. Kādas doktrināras sekas no tā ir Jauapustuliskajā baznīcā? Tas ir doktrināras vēstules nākamās un pēdējās daļas uzmanības centrā par tēmu "Sieviešu ordinācija".

Attēls: iStock/ART - stock.adobe.com

Iespiests

Izdevējs: Žans Luka Šneiders, Überlandstrasse 243, CH-8051 Cīrihe, Šveice

Izdevniecība: Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg, Vācija

Izdevējs: Simon Heiniger

Apskats

01.07.2023	Kabinda (Angola)
02.07.2023	Kabinda (Angola)
09.07.2023	Helsinki (Somija)
16.07.2023	Kinsaša (Kongo DR)
18.07.2023	Idiofa (Kongo DR)
23.07.2023	Kananga (Kongo DR)
30.07.2023	Zārbrikene (Vācija)
06.08.2023	Pērta (Austrālija)
09.08.2023	Adelaida (Austrālija)
11.08.2023	Tama (Japāna)
13.08.2023	Čunčona (Dienvidkoreja)
17.09.2023	Berne-Ostermündingen (Šveice)
24.09.2023	Erija (ASV)

New Apostolic Church
International

